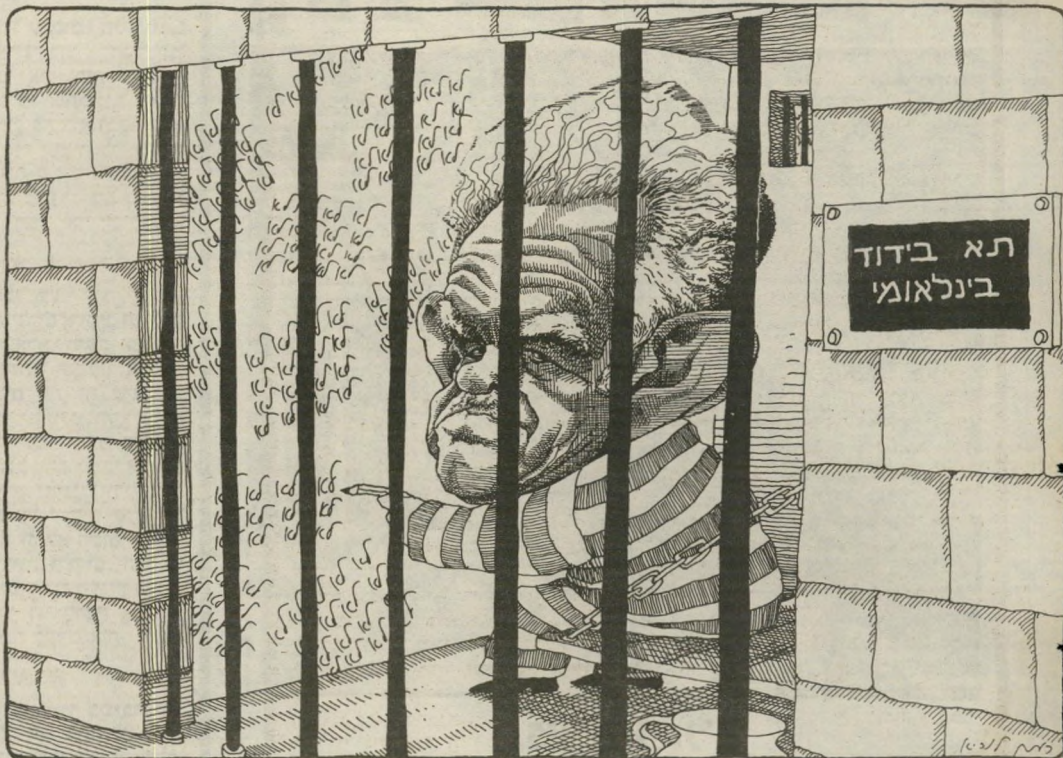

מסתבר שאחרי שנתיים של אינתיפאדה מאוחר מדי להפיק לקחים ולהסיק מסקנות אישיות. מסתפקים בחיסול חוליות ולא בחיסול כעיות... ●●● בשווייץ הצביעו 61 אחוזים מהאוכלוסיה נגד פירוק הצבא. טרם שוכנעו, לפי דיווחי העיתונות, שסכנת המלחמה חלפה. אמנם עברו בערך 500 שנה מאז המלחמה האחרונה, והשכנים הם לא בדיוק רמוי קרטינו נוסח הרמוקרטיית הערבית" שכמורה התיכון, אך בכל זאת לא מאמינים שם, לחזון אחרית הימים. ●●● "שלום עכשיו" מזכירים תמיד לחברים את "משיח עכשיו". נראה שרק בעם היהודי מתפתחים סוגי ודאות אובססיבית ומדויקת — חיזוי ברק שאפילו השווייצרים עדיין לא גילו את נוסחתו. ●●● שם, אחרי נפילת חומת ברלין, ובעידן "קץ ההיסטוריה", עדיין צריכים צבא. מי אנחנו שנוותר על חמש דקות מכפר-סבא. ●●● האם דבריו האחרונים של ראש ממשלתנו, שאינו מוכן לדבר עם אש"ף, לא משום שהם טרוריסטים אלא משום שהם תובעים מדינה פלסטינית, באו להכשיר את הקרקע לשיחות עם אש"ף על קונפדרציה ירדנית פלסטינית? ●●● בצד הפרסטררויקה הצפויה בסיעת חר"ש כנסת, צפוי גם מהלך "מבריק" של הצטרפות הפנתר השחור (לא מהחוליה בשכם), ח"כ צ'רלי ביטון, כ"חטיבה" למפלגת העבודה. כן, אותה מפלגה שהציגה את יוסף ביילין רוכשת עתה לאיוון את "המלאך" צ'רלי. ●●● מסתבר שרכישות פוליטיות מהסוג החנווני הזה אף פעם לא נחשבו במערך ל"עלבון לאינטליגנציה של הציבור", ולהיפך. הקניינים הראשיים ומתוככי העסקאות (ועסקאות שכמוכן, לא יעלה על הדעת" לעשותן לפני כן) הועלו לדרגת עילויים והפכו לשרים בכירים. ●●● תשא"ל את שחל ואדרי. ●●● אנכי, אחרי שהעזו למכור לנו את הראושה בקראופ הזה המכונה "מערך" מה זה כבר צ'רלי ביטון על המרף ●●● השבוע התברר לנו על מהפך פוליטי בהתאחדות הסטודנטים הארצית. אחרי המהפך בבחירות לכנסת והמהפך ברשויות המקומיות הגיע "המהפך השלישי", הפעם מכיוון בלתי צפוי לכאורה, המכונה "ציבור הסיטודנטים". ●●● השמאל שאהב כל-כך לנפנף בקלף הסיטודנטאלי כדי להוכיח את נכונותו האנליטית, נאלץ הסיטודנטים להפריד את הסיטודנטים מהמפך הזה. גם הסטודנטים טיים כמו, האנאלפבתים של הימין" כבר לא שם. ●●● אף פרשן פוליטי משמאל, או פוליטיקאי פרשני מאותו כיוון לא העז לייחס חשיבות למהפך זה. כי ברגע שהשבטת הסיטודנטאליית פונה מימין, תוקפה האיכותי (שהיה עד אז בולט ומבטיח) נעלם כאילו אף פעם לא היה. ●●● ומי שלא רצה את מאיר כהן אכירוב כסמן ימני כנסת, קיבל עתה את בנו איקי כסמן מרכזי בהתאחדות הסטודנטים. ●●● ח"כ אברהם (אברום) בורג התחייב לתרום את איבריו לאחר מותו, ובכך זכה לקוביה מכובדת בעיתון "הדרשות", ואפילו לתמונה סבירה. החברים של אופירה תוהים מה מוכן לעשות אברום החביב למען כותרת ראשית ב"דיעות" לשל... ●●● כבר מזמן לא הופגנה כנסת "אפרוריות צעירה" כפי שמפיץ אותה היום בורג הבן, שרק מוכיח שהברק לא עובר בירושה. ●●● החברים שפספסו את הפרק הראשון של "שכנים" — סדרת "החינוך לרמוי קרטיה" בטלוויזיה, לא פספסו למחרת את הביקורת של שרית פוקס ב"מערב" שקבעה בנחרצות: "כיוון שגם שובי"נים הוא סוג של גזענות, לא בלתי טבעי הוא לעצב את הנכרים כסדרה כבעלי נטיות גזעניות..." ●●● שבילי לחנך את פוקס צריך הרבה יותר מסדרת טלוויזיה. ●●● נראה שרק ההתעסקות הדביקה בנופנו של דן כראמון עולה במיאוסה על ההתעסקות הצמודה בחיי היומיום של האסיר הוא מכלא אייל. ●●● מעניין, אנכי, עוד כמה פעמים יחוש אייבי נתן מיחוסים בליבו לפני שחבריו ימלאו את הבטחתם בדבר הפרה הפוגנית של החוק האוסר מפגשים עם אנשי טרור. ●●● לזה קוראים "אחד בפה ואחד בלב". ●●●

החברים של אופירה
 1. לאור האירועים האחרונים נראה שהטיבו היחיד של פרס נוצח בבחירות, זה לרוץ (מבלי להתעלף) בבחירות הקרובות בפולין.
 תשאלו את ביילין...

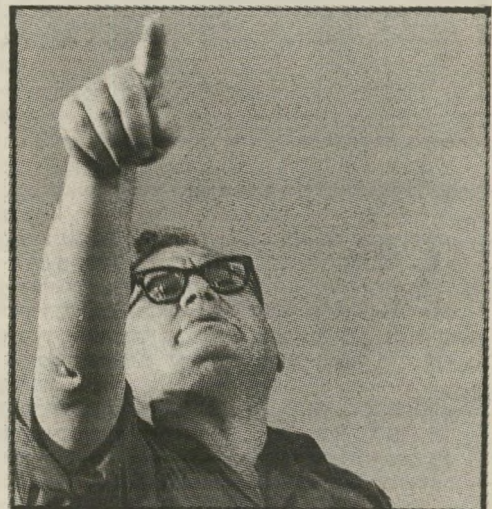
מישחק מכור

שמואל שטרן

תבוסה קטנה' כדי להציל את הכבוד המצרי המושפל, כי רק במצב זה היו מסכימים לחתום איתנו על חוזה שלום". השיחה היתה בשנת 79, בשיא אופוריית השלום עם מצרים. חברי לעבודה איננו היחיד שחש תחושות אלה ומן רב לפני שצצו העובדות האחרונות בנוגע למלחמה. עשרות רמוזים והשערות דומות נשמעו בציבור על אודותיה. לא מן הנמנע שדו"ח אגרנט, שנשאר סודי למשך שנים רבות בחלקו הגדול, מכיל בנוסף לסודות צבאיים לגיטימיים, גם מימצאים מפלילים בנוגע לדרג המדיני ב'73, שלמעשה מכר את המלחמה. עקב זאת לא היו לרוב השמועות והתחושות, עד לאחרונה, הוכחות מבוססות. ואם משהו ניסה לדבר ולזעוק, הרי אושפז בבי"ח לחולי-נפש... כנראה שחששו בצמרת מרעידת אדמה פוליטית או ממרי עממי. כיום, במרחק של זמן, סומכים על זכרוננו הקצר ואדישותו של הציבור, ומדי פעם מתירה הצנוורה מידע זה או אחר.

השאלה המוסרית המתבקשת היא, אם יש כסמכותם של מנהיגי מדינה להקריב במרדע אלפי חיילים ועשרות אלפי פצועים (שלא לדבר על המשפחות הנפגעות) לשם "תבוסה קטנה" שתביא לשלום (אפילו אמיתי ולא מפוקפק כפי שקיבלנו). האמת הייבת להאמר גם אם "התבוסה הקטנה" והזמנית הייתה בשעתו תכתיב אמריקאי. ישנה רלוונטיות מיוחדת לנושא זה בייחוד כיום, לנוכח מצבנו במלחמת האינתיפאדה. לא פעם שמענו לאחרונה את שר הבטחון והרמטכ"ל אומרים שצה"ל לא קיבל פקודה להרכיב את האויב נתיפאדה. איננו יכולים להרשות לעצמנו את מיגורה. כלומר אין בעיה של כוח. האלימות הערבית נכנסת לשנתה השלישית, עברה מזמן את "הקו הירוק", ועדיין אין פקודה. המסקנה המתבקשת היא שגם מלחמה זו מכורה לטובת "הסדר מדיני". כולנו, הפקדי המרדע של יהודים לחסרי בקבוקי-התבערה וההתנכלויות התמידיות של הערבים, שקלטו את המסר של שר הבטחון. אמנם עד עתה מדובר "רק" בכמה עשרות קרבנות אבל המדיניות הזו עוד תגבה מחיר רמים כבר יותר כי הרי אין כוונה לשנותה. את קדושת חי האדם החליפה קדושת "ההסדר המדיני", שחייב לגבות מחיר רמים מהיהודים. לכן חובתו של הציבור שוחר החיים להפסיק את המשחק המכור שהנגתה מנהלת, לפני שזה יהפוך להרגל גם בחיותות אחרות. ודי שהמכין יבין.

לאט לאט, ככל שחולפות השנים, מתבהרות עובדות נוספות בנושא מחרל מלחמת יום-הכיפורים. טיפין טיפין צצות הוכחות בלתי משתמעות לשתי פנים ש"המחרל" המפורסם הוכוון מלמעלה. תא"ל בן-פורת סיפק ידיעות בזמן וסירבו להשתמש בהן, משפתת מרגלים מצרית מילאה את

תא"ל יואל בן-פורת

מסקנה חמורה — המילחמה הייתה מכורה

תפקידה כראוי במסירת מידע חיוני בזמן אמת. הדרג המדיני ידע על האיתותים, וכי"ב נוריות אדומות שכל אחת בפני עצמה הספיקה על מנת להכניס את הצבא לכוננות ג'. המסקנה החמורה לנוכח עובדות אלה היא שהמלחמה הייתה מכורה. אישית, לפני כעשר שנים שוחחתי עם חבר לעבודה ששירת במלחמה בחזית המצרית. הוא סיפר לי שלגור כח המצבים בהם עמדה יחירתו פלט המג"ד משפט מועזע: "רבותי" פנה אל חייליו "המשחק מכור". וזה תוך כדי מלחמה. בן-שיחי הוסיף פרשנות משלו: "היינו חייבים לחטוף איזו